

בנוזין-א.א. של "דלק" משופר על-ידי DU PONT - DMA-4 להשיג בכל תחנות "דלק" — ללא תוספת מחיר

DMA - 4 מכיל זרחן מעלה את סגולות הבנוזין.
שומר על הצתה נכונה ופעולה מנועה חקינה.
מונע אכול המצת (plug)
מונע ריבוי משקעים בקרבורטור (carburetor)
מונע החלדה בכל מערכת הדלק.
מקטין את מידת הזיהום במכלם.
מקטין את הוצאות האחזקה.
חוסך בתצרוכת הדלק.

לצרכני הסולר:
רק התחנות של חברת "דלק" מצוידות במסנני MICRO FILTER המבטיחים את הנקיין המכסימלי של הסולר

*** בת"ם**

ביום שלישי, 14.11, בשעה 8.30 בערב, באולם "יהודית",
רחוב ירושלים 10, תתקיים הרצאה על הנושא:

פני הכלכלה הישראלית

לאחר יוני 67

חברים מיפו ומחולון מוזמנים

חבר ואוהד:
אנו לא מקבלים הקצבות מהסוכנות. תרום לקרן הכוח-החדש.
שלח תרומתך לת. ד. 136, תל-אביב

שנוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש
להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת
למנוע עיכוב במשלוח העתון למענו החדש.

במדינה

(המשך מעמוד 9)

שהאר"ם לא יחלים עוד ממחלתו, כפי שקרה
לחבריה לאומים?
בשני המקרים, אין טעם בהתרחבות ממ'
של ישראל על הפעולה באר"ם. זוהי גיזרה
בעלת חשיבות מצומצמת. חשוב לאין שיעור
יותר להתרכז במציאת הסדר במרחב עצמו.

יחסים מרחביים

צה"ל סלל להפלת סלאל

כאשר הביט צה"ל את הצבא המצרי ב'
מלחמת ששת-הימים, הוא עשה טובה להר'
בה גורמים בעולם ובמרחב.
שינוי יחסי-הכוחות בין ישראל ומצריים
מביא, בהכרח, לשינויים דומים בגזרות אחר'
רות במרחב. כי ביחסי-עמים פועל חוק ה'
דומה לחוק הכלים-השלובים בפיסיקה. ירי'
דחה של מדינה בגזירה אחת מוכרחה להר'
ביל ליירידתה גם בגזרות אחרות.
השבוע זה הוכח בשני מקומות בקצה ה'
שני של המרחב: בעדן ובתימן.

חש"ל מחשל את כוחו. בעדן התי'
לקחו מחש השקרבות בין חזית השיחרור
הלאומית, הדוגלת בדרום-ערב עצמאי, לבין
החזית לשיחרור דרום-תימן (פלסטי), המשר'
לבת במערך המצרי.

עד למלחמת ששת-הימים, היה ברור כי
יד פלוסטי תהיה על העליונה — לא בשל
כוחה המקומי, המתרכז בעיקר בעיר עדן
עצמה, אלא בשל הגיבוי המצרי.

מאז עלו המניות של חזית השיחרור
הלאומית. השבוע, עם התקרבות מועד יציאת
האנגלים, נטלה קבוצה זו את היוזמה לידיה,
יצאה למסע מחודש לחיסול פלוסטי, בידעה
כי ידי מצריים קצרו מלהושיעה.

המצרים צנועים בצנועה. מאורע
חשוב עוד יותר קרה בתימן.

נשיא תימן, עבדאללה סלאל, סלל את ה'
דרך בפני המצרים בתימן. מזה שנים הוא
שולט בקהיליה התימנית רק הודות לכיור'
נים המצריים.

האנשים הזוכים לאהדה האמיתית בקהיליה
הם מדינאים מקומיים, המואסים בשלטון ה'
מצרי, למרות שהם רפובליקאים נאמנים ו'
בעלי השקפות חברתיות מתקדמות. אלה
היו רוצים לקיים רפובליקה תימנית עצמאית
באמת, תוך הסכם כלשהו עם היסודות ה'
מתונים במחנה המלוכני.

כל עוד יכלו המצרים לתמוך בסלאל,
שלט זה בצנועה הכירה. מדי פעם הצליחו
יריביו — אל-עמרי ושייך אל-עיאני — לה'
שיג עמדות-השפעה בממשלת צנועה, אך בכל
פעם המילם סלאל מחדש, בעזרת מפקדי
הצבא המצרי במקום.

השבוע נגמר מישחק זה. הצבא התימני
התעלם לחלוטין מרצון הצבא המצרי, ה'
הולך ופוחת בתימן, והקים שלטון חדש, בו
בולטים אל-עמרי ואל-עיאני.

היסטוריה

בעל הצילינדר הלבן

היה לו זקן עבות, גובה 1.88 מטר, מיש'
קל של 130 קילו וביישנות איומה, שהצמידה
את עיניו דרך-קבע אל הקרקע ושנבעה אולי
מן העובדה שהיה לו ליקוי לא נעים בדיבור
שלו: הוא היה מסוגל לדבר רק בלחשי
נכאים או להרעים בקול רם ונישא.

הוא היה פרש בחסד, צלף, קצין חי"ר,
שופט-שלום וחבר-פרלמנט, שמשך 11 שנות
ישיבתו בבית בלט בדבר אחד בלבד —
כאשר הופיע פעם בחסטימנסטר כשלראשו
צילינדר לבן.

להקת "קיווי". הוא היה עובר ברחו'
בות לונדון כשלכירכתו רתומות שתי זבי'
רות: צבירעק מילאו את ביתו וכשהיה
סטודנט בקמברידג' הסתובבו בחדריו להקת
של ציפורי קיווי אוסטרליות.

הוא היה מדען שפירסם יותר מ-800 מח'
קרים, אסף 100 אלף עורות ציפורים ושני
מיליון חרקים ופרפרים.

כפי שרושמי ההיסטוריה נזכרו השבוע,
היה זה הלורד חלטר רוטשילד, היהודי ה'
אנגלי שהסכים, לפי בקשתו של ד"ר חיים
וייצמן — שלא הצליח למצוא נכבד יהודי
אחר למטרה זו — לקבל בשני לנובמבר
1917 מכתב מלורד ארתור בלפור, מזכיר
החץ של ממשלת הוד מלכותו המלך ג'ורג'
החמישי. המכתב שבישר כי "ממשלת הוד'
מלכותו רואה בעין יפה הקמת בית לאומי
לעם היהודי בארץ-ישראל".

ג'יימס בונד בא לישראל

— ובמקום האגדה ע

ג'יימס בונד נישג בריצה אל סקיד'
הקבלה במלון קיסריה, דחף לו שטר
ליד ולחש לו: "יש מכאן יציאת-חירום?"
פקיד-הקבלה הסתכל עליו בתימהון ורק
כשהוא ראה שלפניו עומד ג'יימס בונד הוא
הבין ואמר לו: "כן, ישר, בדרך זו".
ג'יימס בונד לא חיכה עד סוף המשפט
ונעלם בכיוון היציאה, הוא הקיף בריצה פר'
אית את הבניין, קפץ למכונית מותנעת ש'
חיכתה לו בפח, והמכונית זינקה קדימה
בחריקת גלגלים, ונעלמה מהמלון.

הרדיפה הגדולה

לספהיה תל-אביבית נוצצת, מן ה'
חברה הגבוהה, נכנסה למלון בספיסה
קלה. נישגה לפקיד-הקבלה ושאלה אותו:
"אולי ראת כאן את שון קונרי?" בחור כזה
יפה? עם שפם, עם שיער ארוך?"

אפס אחד גדול

פקיד-הקבלה אמר לה שהוא לא ראה. ה'
יפהיה התרגזה. "הוא אמר לי שאחכה לו,
שהוא תיכף בא. אני באתי במיוחד מתל-אביב
עם המכונית שלי. אמרתי לו שאני אקח אותו
במכונית שלי לטייל. הוא אמר לי שהוא תר'
כף בא. אחה בטוח שלא ראת אותו מס'
תובב כאן?"

ג'יימס בונד כבר היה בדרך לתל-אביב,
אבל הוא לא הישלה את עצמו. הוא ידע
שרופיו מחכים לו גם שם.

הרדיפה הגדולה החלה עוד לפני שהוא
הגיע ארצה. שבוע לפני בואו החלו חי'
הלילה של תל-אביב להיאבק עליו קשות.
הבעיה הייתה אל מי הוא יבוא ראשון, אל
פרדי מהדיסקוטק של פרדי או אל מנדי מה'
דיסקוטק של מנדי.

בערב הראשון לשהותו בארץ בא קונרי
לדיסקוטק של מנדי.
"ראית אותו? ראית אותו? שאלה יפהיה
אחת את חברתה. "בטח, הוא הסתכל עלי,
ראית, הגה הוא מסתכל, את רואה הוא צוחק
אלי?"

ג'יימס בונד היה מוקף נשים ואוטוגרפים.
"אוי אחה כל כך יפה", הסבירה לו אשה
שמנה. "ראית איזה שרירים יש לז?" היא
לחשה לחברתה באנגלית, בקול רם, כדי
שהוא ישמע.

"אני חושבת לגשת ולשאול מה הוא עו'
שה ערב. אני בטוחה שזה ימצא חן בעיניו.
בצורה חבר'מנית כזאת. הוא בטח לא רגיל
לזה", אמרה ביטניקית לחברתה.

ג'יימס בונד התעייף. הוא ניסה לצאת
מהדיסקוטק, אבל הנשים החזיקו אותו ב'
שרחליו ולא נתנו לו לזוז. מלחה לקח אותו
בכוח וחילץ אותו משם. הם קפצו למונית
שחורה ואמרו לנהג "סע מהר." חמש בחו'
רות יצאו בריצה אחריהם, קפצו לחמש מו'
ניות ואמרו לחמישה נהגים: "תעקוב אחרי
המכונית הזאת."

המחשופ הנחרד

איך הוא הצליח להגיע לבדו למיטה
לא ברור. אבל למחרת הוא התעורר
בחדרו, חדר מספר 1007 במלון הילטון, הוא